

Lluc Casares: «De cop i volta m'he vist tocant a la Meca del jazz»

El disc del saxofonista 'Sketches Overseas' rep el Premi Enderrock de la crítica al millor disc de jazz

Lluc Casares | Jep Jorba

Sketches Overseas (Outside in Music, 2018), del saxofonista barceloní **Lluc Casares**, ha estat valorat com el millor disc de jazz de l'any segons la crítica als Premis Enderrock. Si el primer treball com a solista de **Casares**, *Red* (Temps Record, 2015), es va gravar a Amsterdam, aquest segon s'ha gravat a la ciutat de Nova York, on el músic està fent el programa de postgrau Artist Diploma de la Juilliard School Of Music, el departament de jazz de la qual està dirigit per **Wynton Marsalis**.

Quina trajectòria has seguit com a músic fins a fer aquest disc?

Lluc Casares: Vaig estudiar el grau superior a l'Esmuc, i després vaig fer cap al Conservatori d'Amsterdam, per cursar el màster de dos anys, dins dels quals vaig estar mig any a Filadèlfia. Vaig acabar el màster i vaig seguir vivint a Amsterdam, mentre anava tocant amb grups de Barcelona com la **Gramophone Allstars Big Band**, o el grup que comparteixo amb el meu germà, **Smack Dab**. Al cinquè any que estava a Amsterdam, sentia que estava una mica estancat, i va sorgir l'oportunitat de fer el programa de la Juilliard. Vaig passar les proves i, sense pensar-m'ho gaire, em vaig veure amb 27 anys a Nova York, la Meca del jazz, on sempre havia desitjat estar. De cop i volta m'he vist tocant amb gent que toca molt bé i que admiro.... no m'ho vaig pensar gaire i vaig decidir fer un disc. Vaig saber que el trombonista **Nick Finzer** té una discogràfica petita, Outside in Music, i vam acordar una data. El disc es va gravar en cinc hores.

El grup que t'acompanya reuneix companys teus a la ciutat i convidats il·lustres.

LC: La secció rítmica de la banda són companys del programa de postgrau amb qui toco cada dia: **Addison Frei**, pianista de Kansas City; **Mark Lewandowski**, contrabaix de Londres, i

Francesco Ciniglio, bateria de Nàpols que fa deu anys que viu a Nova York. Amb ells toco cada setmana. I després, com a convidats, hi ha en **Philip Dizack**, un trompetista de jazz modern espectacular, i **Joel Ross**, un vibrafonista al qual si li digués ara de tocar potser ja no podria, perquè està agafant una projecció enorme i acaba de fitxar per Blue Note Records.

Com has rebut el reconeixement del Premi Enderrock?

LC: Me n'he alegrat molt. Ha estat una mica com recobrar certa esperança i veure que la gent pot estar més connectada del que sembla. Està clar que músics com nosaltres mai no tindrem cartells a Times Square, com la **Rosalía**. Per bé i per mal, som músics molt minoritaris, però sempre tenim esperances que la nostra feina pot arribar a molta més gent. Considero que aquest disc, com molts altres, pot agradar a la gent de peu de carrer. Si hi ha gent que no gaudeixi de les músiques minoritàries no és perquè els desagradin, sinó perquè no els arriba. M'agrada molt pensar en aquells grans músics de la història que eren capaços de connectar amb el públic, encara que aquest no entengués perfectament el llenguatge, gràcies a l'energia que desprenien.

El primer disc el vas fer a Amsterdam i el segon, a Nova York.

LC: He gravat els discos on he viscut. Però pensant-hi una mica, són més fruit de la relació amb la gent amb la qual he anat tocant que no pas dels llocs. A *Red* només hi ha un músic holandès, i el de Nova York l'he fet amb els músics amb qui toco cada dia. Per això dic que és més qüestió dels músics que de les ciutats.

El jazz és per tu una música familiar?

LC: El meu pare és saxofonista de **La Vella Dixieland**, un grup que d'aquí poc farà 35 anys. El jazz sempre ha sonat a casa i, malgrat que el nostre pare mai no ha volgut forçar-nos a seguir el seu camí, el meu germà [el bateria **Joan Casares**] i jo hem crescut amb aquesta música i hem acabat sent músics d'una manera natural, el que ens agrada és això.

Lluc Casares presentarà *Sketches Overseas* el proper 12 de març a la sala Jamboree de Barcelona. Hi haurà més concerts de presentació, tant a la primavera com a l'estiu.